

A magyar Európa legősibb népe?

– Interjú Michelangelo Naddeo-val –

Michelangelo Naddeo itáliai kutató vallja, hogy Európa első kultúráteremtő nemzete már a neolitikumban megjelent, a Kárpát-medence őslakos népe, a magyarság volt.

- Olasz származása ellenére már évtizedek óta foglalkozik a magyar történelemmel. Miért pont Európa egyik legismeretlenebb országa lett kutatásainak tárgya?

- Bár Olaszországban születtem, szokatlan családnevem és kinézetem alapján már fiatalkorom óta kételkedtem abban, hogy valóban minden felmenőm olasz származású volna. Ekkor határoztam el, hogy megpróbálok életem során minél több kultúrát és népet megismerni, hogy megérthessem, kik voltak az európaiak ősei és hogy én honnan jöttem. Emiatt fordult érdeklődésem az ókor felé. A régészet és a történelem pedig mindig is a hobbijaim közé tartozott. A bronzkori Európa története mindig vonzott. Főképp, mert úgy gondoltam, hogy a földrés az indoeurópaiak érkezése előtt sem volt lakatlan, ahogy továbbvezettem ezt a gondolatot, egy idő után eljutottam az egykori Pannóniáig és annak lakóiig.

- Az indoeurópai nemzettek valószínűleg megrökönyödéssel fogadják még a gondolatát is annak, hogy megkérdőjelezi közös történelmüket. Hogyan jutott el addig a gondolatiig, ami valószínűleg meghökkentí majd hazánk lakóit? Nemsokára megjelenő könyvében ugyanis nem kevesebbet állít, mint hogy mi lennénk Európa őshonos nemzete...

- A Honfoglalás... a magyarok visszatérése európai hazájukba című könyvemben mintegy ötven plyn kulturális markert soroltam fel, melyek Közép-Európából Közép-Azsiába „vándoroltak”, majd visszatértek a magyarokkal a honfoglalás idején. Ezek közül kiválasztottam kettőt, a művészetet és a vallást, majd további kutatásokat végeztem régészeti leletek tanulmányozásával. Több ezer olyan képet gyűjtöttem össze régészeti leletekről, amelyek bizonyítják, hogy számos, indoeurópaiak előtti motívum és szakrális szimbólum a kalkolitikumi-bronzkori Kárpát-medencéből és környékéről származott, majd a korai bronzkorban az általam Agglutinának elnevezett területen is elterjedt. A bronzkor közepén ezek a szimbólumok végig fennmaradtak Pannóniában, a korszak végén pedig ismét elterjedtek Magna Pannonia területén. Ugyanezeket a motívumokat és szakrális szimbólumokat találták meg az Altaj hegységi Pazyriknban, melyek az időszámításunk előtti első évezred elejéről származnak. Később a Tarim-med encébe „vándoroltak”, végül pedig a honfoglalás idején visszatértek a Kárpát-medencébe. Más szóval a Kárpát-medencében talált bronzkori régészeti leletek azonosak vagy nagyon hasonlóak a Tarim-medencében Stein Aurél által talált leletekkel, illetve a Kárpát-medencében feltárt későbbi, honfoglalás kori leletekkel. Ezenkívül jómagam is készítettem Magyarországon és egyéb helyeken több tucat fotót olyan szimbólumokról és alakzatokról, amelyek bronzkori szakrális szimbólumok voltak, és amelyeket a mai napig használnak modern épületek díszítésében, noha már elveszítették ősi, szakrális jelentésüket.

- Tehát ezek az ábrázolási formák a mai napig élőként jelennek meg a művészetünkben?

- Még a Szent Koronán is található tizenhét olyan, pogánynak tartott szimbólum, melyek a bronzkori Pannóniától a Tarimmedencéig át a honfoglalás kori Magyarorszáig nyomom követhetők. A honfoglalás idején a magyarok ugyanazzal a szimbolikus művészettel és ugyanazzal az anyaistennővel tértek vissza a Kárpát-medencébe, mint amilyet korábban, a bronzkori Európában használtak, az anyaistennőt szülő közben ábrázolva. Ezek azok az úgynevezett híres magyar „tulipánok”, melyek Magyarországon mindenhol megtalálhatók. Egy olyan bronzkori mintából alakult ki, amely a várandós anyaistennő szimbolikus ábrázolása volt. Az etruszk művészet már jóval azelőtt ezeket a tulipánmotívumokat használta, hogy a tulipán megjelent volna Európában. Az idők során, ahogy elvesztette szent emlékét, úgy változott át liliommá az európai kultúrában mind az egykori etruszkok, mind az amóricaiak - Anjouk - egykori tulipánja. Noha nem tudatosan, de az etruszkok, a magyarok és az ainuk leszámazottai is, illetve Közép-Azsiá legelső népcsoportja a mai napig ugyanabban a formában ábrázolják az anyaistennőt díszítőmotívumként. Ennek alapján pedig ki lehet jelenteni, hogy a magyarok kulturális DNS-e öt évezreden át változatlan maradt!

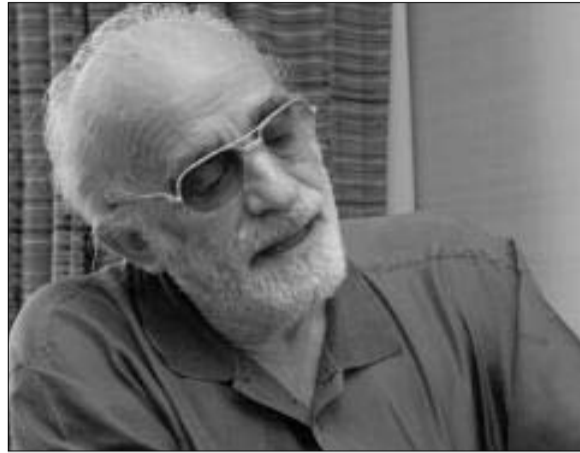
- Miként tudja elméleteit bizonyítani?

- A régészek az ókori világot több ezer különböző kultúrára osztják fel. Gondolkodásuk szerint egy kultúra különbözik a másiktól, ha azonos ugyan a két kultúra, de az egyik kultúrához tartozó néhány cserépdarab színben, méretben, alakban vagy egyéb jellemzőben eltér a másik kultúra cseréptöredékeitől. Gyakran akkor is különbözőnek tartanak kultúrákat, ha teljesen azonosak cseréptöredékeik, de azok egy politikai határ eltérő oldalain helyezkednek el. A kutatásaimban ezzel pont ellentétes módszert alkalmazok - különböző kultúrákat csoportosítok egyetlen civilizációba, amennyiben elegendő közös vonásuk volt. Például az ukránok nagyon jól gondolkodtak, amikor azt állították, hogy a Tripolje civilizáció Nyugat-Ukrajnáól Kelet-Olaszországig terjedt, azaz az „arany bálvány civilizáció” területén volt jelen. Ugyanakkor helytelenül jártak el, amikor kitalálták a „Stanovó kultúrát”. A térképen képtelen voltam megtalálni ezt a Stanovót, de rájöttem, hogy csak pár kilométerre van Ma gyarországtól mai keleti határától. Ennek a kultúrának a leghíresebb leletei azonosak a Kárpát-medencében feltárt bizonyos leletekkel. Ezért úgy vélem, a Stanovó kultúra a bronzkori Pannonico civilizáció része volt. Ha az én megközelítésem szerint haladunk, akkor kiderül, hogy az indoeurópaiak előtti európai kultúra Közép-Európából származik, az „arany bálvány civilizáció” területéről, majd az agglutinai civilizációvá fejlődött, fennmaradt Pannóniában, elterjedt Magna Pannonia területén. Végül pedig az időszámításunk előtti első évezred közepén, és ennél nem korábban az újonnan érkezők, azaz az indoeurópaiak kultúrája lépett a helyébe.

- Kik azok az indoeurópaiak?

- Az indoeurópaiak egy „szellemnép”. Ha egy genetikust kérdeznék, ismer-e olyan gént, ami az indoeurópaiakkal társítható, azt mondaná, nem tud erre érdemi választ adni. Ha egy nyelvészt kérünk meg

az indoeurópaiak meghatározására, azt mondaná, indoeurópai az, aki az indoeurópai nyelvjárást beszéli. Más szavakkal élve, egy Hongkongban élő kínai is lehet indoeurópai. Ha egy történész kérdésként meg arról, honnan jöttek az indoeurópaiak, felsorolna néhány tucat eurázsiai helységnevet, amit az indoeurópaiak származási helyeként, őshazájaként jelöltek meg. A legjobb meghatározás, amit az indoeurópaiakra használtak, Francisco Villar definíciója, mely szerint nomád, hadviselő pásztrok voltak. Az indoeurópaiaknak nem volt civilizációjuk, nem volt művészetük, nem volt vallásuk vagy bármiféle technológiájuk. Ha lett volna, akkor könnyen fel tudták volna deríteni az eredetüket. Nekik csak nyelvük volt. Az „indoeurópaizmus” egy szent nyelv tanulmányának vallásos rítusát jelenti. Az in doeurópaiakat arról lehet tehát felismerni Európában, hogy ők honosították meg a hamvasztást, az ő hatásukra váltottak az európai társadalmak matriarchátusról patriarchátusra, béke helyett hadviselésre, továbbá az ő hatásukra váltotta fel a demokráciát a tirannizmus, az egyenjogúságot a rabszolgaság, a szolidaritást az agresszív versenyszellem, illetve a védelmező anyaistennőket az apai vezetők. Abban az időben, a Kr. előtti I. évezred közepén, az európai szimbolikus művészet átment figurálisba, a magyar istenábrázolások emberszerűek lettek, és állandó lett a háború. A magyarok művészei csak akkor lettek figurális, amikor áttértek a kereszténységre, istenábrázolásaik is csak ekkortól lettek emberszerűek.

- Az indoeurópai bevándorlás után mi történt az őskultúrával?

- Az ősi európai civilizációt a Kr. e. 1000 körül a Tarim-medencébe vándorló magyarok hatalmas területen terjesztették el, a selyemút északi ága mentén, amerre vándoroltak. Ez magyarázatot ad arra, hogy miért volt sok ősi ázsiai népek hasonló a kultúrája a magyarokéhoz: a magyarok kultúrájukat asszimilálódttak az ainuk, a koreaiak, a pátusok, a kusánok, az avarok, a hunok, a szasszanidák, a kunok és a törökök, majd valószínűleg keveredtek is velük.

- Stein Aurél korábban hasonló megállapításokra jutott, mint ön.

- Stein Aurél a magyar őshazát keresve bukkant rá a kalashokra. A Honfoglalás... a magyarok visszatérése európai hazájukba című könyvemben a kalashokat matriarchális, egyenlőségelvű, békeszerető és szőke hajú népcsoportnak írtam le. Csúcsos süveget viselnek, a vallásuk a mai napig animisztikus. Szintén Stein Aurél volt az, aki szállástérelületeik közelében rábukkant egy ősi magyar épületre. Az épület a magyar népművészet és az ősi pannonic művészet szinte minden jegyét magán viseli. Talán ebben az épületben tartották a kurultját. Ez a terület pedig, amely az ősi selyemútvonal egyik ága mentén halad a Tarim-medencében fekvő Kashitól Pesávárig, annak idején a magyarok ellenőrzése alatt állt. Elméletemnek, miszerint a Tarim-medence, illetve annak hegyzorosai egykoron a magyarok ellenőrzése alatt álltak, Stein kutatásai is megfelelnek.

- A magyar történelemoktatás jelen állása szerint a magyar nyelv és kultúra a finnektől származik, azonban a kutatók egy csoportja évtizedek óta próbálja a hivatalos fórumokon is megcáfolni ezt a rokonságot. Kutatásai során foglalkozott a finn-magyar rokonság kérdésével?

- A magyarok elutasítják a finnugor elméletet - nem tudományos, inkább érzelmi okok miatt. Valószínűleg mindez abból fakad, hogy a finnugor tézist korábban politikai okok miatt használták fel ellenük. Az emberiség hálás Nobelnek, amiért feltalálta a dinamitot, de nem találja őt felelősnek azokért a mézárásokért, amelyeket más emberek okoztak a dinamit háborúban történő felhasználásával. Ha a finnugor elmélet bomba lenne, akkor a magyaroknak nem a bombát kellene gyűlölniük, csak azt, aki rájuk dobta. Továbbá a Magyarországon kívüli tudományos világban - kivéve Angela Marcantoniot - nincsenek kétségek a finnugor elméletet illetően. Egyes amerikai egyetemeken a finn és a magyar tanulmányokat ugyanazon a tanszéken oktatják: a közép-ázsiai tanulmányok tanszékén! Véleményem szerint a finnek azoknak a „kalandor” magyaroknak a leszámazottai, akik - a New York-i Metropolitan Museum szerint - a Krisztus előtti 2. évezred közepén elvitték a bronzkésítés technikáját Dániába és Skandináviába. A régészeti kutatások során Észak-Európában olyan, az első évezredből származó leleteket találtak, amelyek néhány esetben azonosak, de legalábbis nagy hasonlóságot mutatnak a magyar bronzkori leletekkel. A finnek Y-kromoszómái jelentős számú keveredést mutatnak, így akár az ősi finnek az önk vértestvérei is lehettek, kulturális szempontból vizsgálva azonban egészen biztosan a magyarok rokonai voltak.

- A magyar revizionista nyelvészek állandóan visszatérő kiindulópontja a sumer-magyar nyelvrokonság. Hogyan vélekedik erről?

- Úgy vélem, a sumer nyelv rokonságban áll az összes ragzó nyelvvel, különösen a finnugor nyelvekkel. Simo Parpola, a Helsinki Egyetem kutatója 2007 júliusában, a Moszkvában tartott LIII. Assziriológiai Kongresszuson azt állította, hogy a sumer nyelv teljes alapszó-kincse - több mint 1700 alapszó és morféma - párba állítható az uráli szótövekkel. Egyelőre az nem világos számomra, hogy a sumerok vándoroltak-e Európába, vagy a magyarok vándoroltak Mezopotámiába. Egy biztos, nevezetesen hogy Puabi sumer hercegnő olyan fülbevalót, csúcsos és kettős spirál formájú bálványtárgyakat viselt, amelyek halálakor már több mint két évezrede népszerűek voltak Európában.

- Visszatérve a magyarok kényszerű elvándorlására: hol és mikor bukkant fel az idegen kultúra, amely végül hosszú időre eltüntette Európa ősi kultúráját?

- Az első nyomok, amik egy idegen nép jelenlétére engedtek következtetni a régészeket Európában, az első urnamezők, az első hamvasztásos temetkezések nyomai voltak a Balkánon. Az első nyomok a Krisztus előtti III. évezred elejére vezetnek, a nyelvészek tündérmeséitől függetlenül. Ezek a népek vezették be Európában a hamvasztást, ugyanis nem hittek a halál utáni életben. Ők voltak az indoeurópaiak kelták. Több mint kétezer évig tartott, amíg a gazdálkodási és fémmezmunkáló technológiáikban utolérték a magyarokat, ebből az időből kulturális életüknek semmiféle jele nem maradt fenn. Kezdetben a kelták asszimilálódtak a magyarok kultúrájához, míg végül az időszámítás előtti I. évezred elejére néhány magyar nemzetség elkezdett vegyülni

a keltákkal. Belőlük nőtt ki magát a Krisztus előtti I. évezred közepére a vezető harcos elit. Csak ekkor, vagyis a Krisztus előtti I. évezred közepén tűntek fel az első indoeurópai kulturális jelek, harci eszközök, figurális művészet, ember alak ú istenek Közép-Európa, Etruria és Görögország régészeti leletei között. Valójában a Krisztus előtti I. évezred első feléből származó leleteket nem nevezhetjük keltáknak, a magyaroknak kell tulajdonítani őket, mivel egybevágunk az előző évezredek magyar művészetével. A hagyományos magyar mintáktól eltérő mintájú leletek csak a Krisztus előtti I. évezred közepétől tűntek fel Európában. Manapság végre már senki nem kérdőjelezi meg, hogy Trója nem indoeurópai volt, de a valóság az, hogy a mükénéi szakrális szimbólumok is ugyanolyanok voltak, mint a Magna Pannonia egyéb területeiről származók. Az első Kárpát-medencébe érkező indoeurópaiak, akiknek műveltsége meghaladta a magyarokét, a rómaiak voltak. Meg kellett küzdeniük Decebbálla, aki magyar volt és csúcsos fejfedőt viselt, és aki végül egy ősi magyar rítus szerint öngyilkos lett, amikor vereséget szenvedett és nem tudta megőrizni népe szabadságát.

- Mi lehet az oka, hogy eddig még egyetlen kutató sem jutott el odáig, hogy összegezze valahogy Európa történetét?

- Sajnos Európa történelmét az indoeurópaiak írták, mialatt a finnek és a magyarok a finnugor elméleten vitakoztak, és képtelenek voltak rekonstruálni a múltjukat. Gimbutas már mondott valami hozzám hasonló, de a halála után az indoeurópaiak megpróbálták a felfedezéseit a saját érdekük szerint elferdíteni. Sajnos Európának még nincs meg a saját és közös régészeti tudatossága. Minden, amit Németországban találnak, az a germánoktól származik. Amit Oroszországban találnak, az orosz. Amire semmiképpen nem tudják ráhúzni az indoeurópai jelzőt, azt elfelejtik. És minden, ami feledésbe merült, az indoeurópaiak előtti európai civilizációhoz tartozik. Az európai nemzetek sovínizmus az oka, hogy ugyanazt az ősi, európai arany bálvány civilizációt Ukrajnában Tripolje kultúrában, Romániában Cucuteni kultúrában, Magyarországon tiszaj kultúrában, Jugoszlávia területén pedig Vinca kultúrában hívják. Az Egei-tenger partján még nevet sem adnak neki, mert az indoeurópaiak kitaróan azt állítják, hogy ők már ott voltak, ezért bármit találnak ott, az egyszerűen görög, protogörög vagy pregörög, de mindenképpen görög! Mi több, a románok erdélyi ásatásai során tonnányi bronzleletet találtak, amik teljes mértékben megegyeznek a Tisza völgyében talált leletekkel. Ezeket a leleteket a románok az „északi trákoknak” tulajdonítják. Így jön létre egy újabb szellemnép, amit ráadásul csak a román tudósok ismernek. A Tisza völgyében találtak viszont nem tulajdonítanak nagy jelentőséget Magyarországon, ezek a tárgyak nem tartoznak a magyarokhoz.

- Mi lehet az oka annak, hogy ennyire nem merünk hinni a múltunkban?

- A magyaroknak azt mondták, hogy ők egy barbár nép leszámazottai, akik abban az időben Jugriában tartózkodtak. Az általam végzett kutatómunkát a kutatással foglalkozó magyar intézményeknek kellett volna elvégezniük, melyeket egyébként a Natio nal Geographic gyenge kvalitásúnak ítélt. A többi kutató pedig túlzottan el volt foglalva azzal, hogy bebizonyítsák, a magyarok egy nagy, dicsőséges birodalom leszámazottai voltak, legyen az a Török Birodalom, a Hun Birodalom vagy a Turáni Birodalom. Ha valaha Európa egységes ország lesz, és a finnugorok valaha is felismerik közös múltjukat, Európa ősi történetét átírják úgy, ahogyan azt itt megpróbáltam bemutatni. Eddig Európa történelmét az indoeurópai birodalmak történelmeként írták le. Remélem, hogy egy nap Európa történelme az összes európai nép történelmét jelenti majd, azokat az európai népeket, akik mindannyian hozzájárultak Európa örökségéhez.

- Kapott valaha bármiféle segítséget a munkájához?

- Életem jó néhány évét a kutatásnak szenteltem, de azért, mert élveztem azt és arra gondoltam, hogy érdemben hozzá tudok járulni az európai civilizáció eredetének történelmi kutatásaihoz. Eppen ezért nem is vártam hozzá támogatást. Sok magyartól kaptam segítséget, könyveket küldtek, hozzájárultak a munkámhoz a magyar kultúra területén szerzett tudásukkal, Isten áldását kérték rám. De csak a civilek. A magyar intézményeket nem érdekli a magyarok múltja. Szégyenteljes, hogy még az ősi magyar írás, a rovásírás Unicode-kódolását sem támogatták, így az most egy olyan idegen kezében van, aki még magyarul sem beszél, tévesen idézi Gimbutast, hogy saját nézeteit igazolja. Nem lehet jövője egy olyan országnak, amely nem becsüli a múltját.

- Hogyan juthatunk el odáig, hogy egyáltalán elkezdjük keresni európai gyökereinket?

- Egyesek, úgy tűnik, nem akarják tudomásul venni, hogy az országban többé nem a kommunizmus uralkodik. Mások meg úgy vélik, hogy nem európaiak. Pedig az igazság az, hogy a magyarok Európa őskövületei, a kontinens legősibb népe. Ebből a szempontból leginkább a fiatalabb generációkkal szimpatizálok, akiket nem befolyásolnak a múlt század ideológiái. Ők azok, akik újból jelentős szerephez juttathatják Magyarországot Európán belül a jövőben.

MICHELANGELO NADDEO

1943-ban született a Róma közeli Ceccanóban. Klasszikus gimnáziumban végezte tanulmányait, filozófiát, történelmet, ókori nyelveket és képzőművészetet tanult, majd a Római Egyetemen szerzett villamosmérnöki diplomát.

1965-1975 között az olasz légvédelem tisztje.

2000-ben vonult nyugdíjba, azóta kutatásainak él.

Nyolc nyelven beszél, köztük latinul és ógörögül.

Főbb művei:

- *A germán rúnák - egy finn ábécé! (2006),*
- *Honfoglalás - a magyarok visszatérése európai hazájukba (2007),*
- *Az ugari abjad - rovás ábécé (2007), ősi magyar művészet és vallás (kiadás alatt).*

Forrás: (Demokrata) 2009. Nov. 27 – rovatmagazin.hu